

a culpa, & illam, quæ habetur in emundatione a culpa; & in hoc sensu concedimus Mariam fuisse sanctificatam primo modo, cæteros vero sanctos secundo modo. Denique, quando S. Thomas 1. 2. q. 87. art. 3. asserit: *Secundum fidem Catholicam firmiter est tenendum, quod omnes homines, præter solum Christum, ex Adamo derivati, peccatum originale ex Adamo contrahunt; intelligi debet de debito contrahendi originale, non autem de actualitate contractionis; sicut asserit idem S. Thomas in 4. dist. 43. art. 4. qu. 1. ad 3. Quod quidem evidenter ostenditur; quia si S. Thomas intelligendus esset de actualitate contractionis, sententia suæ contraria esset hæretica, vel saltem erronea; sed hoc dici non potest: ergo &c. Sequela est manifesta, quia dicit, quod secundum fidem Catholicam firmiter tenendum est: ergo contrarium non est secundum fidem Catholicam: ergo est hæreticum, vel saltem erroneum. Minor etiam ostenditur, quia ex Sixto IV. Extravag. *Grave nimis, de Reliquiis, & veneratione Sanctorum*, propositio, seu opinio, quæ piam sententiam censura inurit, condemnatur tanquam falsa, & erronea, & a veritate prorsus aliena. Ut autem omnis æquivocatio tollatur circa vocem *Sanctificationis*, qua utitur S. Thomas in re, de qua loquimur, afferimus in medium duos celebres Ordinis Prædicatorum Scriptores, qui non longe ab obitu Angelici Doctoris vixerunt, & ut ejus mentem penitus, quam cæteri, assequuti sunt, ita, & ejus verba expressius, & candidius, quam alii, explanarunt. Unus est Bromiardus in *Summa Prædicatorum*, ubi agens de Corona Virginis, & duodecim Stellis, seu de donis singularibus, vel privilegiis Mariæ, hæc habet: *Secundam in corona habuit Stellam, seu florem elevatum ad modum coronæ regalis, in hoc, quod fuit cæteris eminentius, & specialius sanctificata. De aliis enim bene legitur, quod fuerunt in utero sanctificati, sicut de Jeremia, & Joanne Baptista. Non tamen illico ita fuerunt sanctificati, quin potuerint venialiter peccare. Ipsa vero tam eminenter sanctificata fuit, quod nec mortaliter, nec venialiter peccavit, sicut patet per S. Thomam in 3. par. de Christo qu. 27. art. 6. in eadem etiam questione art. 2. ponit ejus sanctificationis excellentiam, quantum ad temporis prioritatem, in hoc, quod sanctificata fuit in sua animatione, id est, in conjunctione animæ cum corpore in utero matris sue, & non ante, quia sanctificatio, & my-**

PAR. IV.

*datio fit per gratiam, cujus Subjectum est animæ, nihil enim est capax gratiæ, nisi anima rationalis: sic ergo sanctificavit tabernaculum suum Altissimus, in Psal. 45. &c. Alter est Petrus a Valle Clausa, in suis 6. Diatr., ubi, agens de hac quæstione 27. & art. 2. tertie partis, ait: Itaque Textus ille fuit manu adulteratice contractus, & apud Joannem Bromiardum, qui floruit anno 1260., ut habet Chronicon Ordinis Prædicatorum; locus ille legitur, ut par est. Vide Bromiardum in *Summa Prædicatorum*, verba *Maria art. 2.*, adducit enim Bromiardus S. Thomam, eo loco dicentem, *B. Virginem fuisse sanctificatam, non ante animationem, sed in ipsa prima animatione, ex quo sequitur exclusio peccati originalis a Deiparâ; fratres autem, ne ibi hoc S. Thomas diceret, & sibi contradiceret 1. 2. adulterato textu, fecerunt &c.**

Dicimus I., Virginem Deiparam fuisse vera ab originali culpa immunem; & per gratiam sanctificantem, ipsi, in primo suæ Conceptionis, aut animationis, instanti, divinitus insulam, fuisse ab ea præservatam.

I. Probatum ex Scripturis veteris testamenti. Genesis 3. 15. *Inimicitias ponam inter te, & Mulierem, & semen tuum, & semen illius: Ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo ejus.* Quod hæc verba intelligenda sint de Virgine Deipara, non autem de Eva, primo S. Cyprianus asserit lib. 2. ad Quirinum contra Judæos cap. 9. *Verbum promissionis est, quod transmittitur in futura. Non dixit pono, ne ad Evam pertinere videretur; sed ponam, id est, suscitabo contra te mulierem.* Confirmat S. Epiphanius lib. 3. adversus hæres: *Nusquam autem reperitur semen solius mulieris, nisi in Maria; proinde non potest totum in Eva impleri.* Ad stipulatur Rupertus lib. 3. de Trinit. cap. 19. *Ita est semen, seu filius Mulieris (Christus) ut non etiam sit semen viri.* Subscribit Hieronymus in Epist. ad Amicum ægrotum de viro perfecto, vel quisquis alius illius Epistolæ genuinus est author: *Mater Domini in illa jam Muliere promissa est: Hæc inimicitias opposita est serpentis. Et ne hoc ad Evam pertinere videretur, non dixit, pono, sed ponam; illam indicans mulierem, quæ Salvatorem pariat, non quæ generet fratricidam.* Transcribit denique Lyranus: *Non istam Evam, sed aliam ab ea descendentem, scilicet Virginem Mariam, quæ est infesta Demonibus: unde Cantorum 3. dicitur: Terribilis ut Castrorum acies ordinata.* Hoc posito, sic argum-

C

tatur.